

[Birte Weiss]

sikloven gjorde, da den blev førstebehandlet i folketinget her i 1976. Ordførerne talte dengang med begejstring om demokratisering og om decentralisering. Jeg husker, at en venstrerepræsentant sagde noget om, at det var det frydeligste lovforslag, der havde set dagens lys i den tid, hun havde siddet i folketinget. Også forfatterne af lovforslaget blev rost til skyerne. Man sagde, at bemærkningerne til det nærmest var et velskrevet essay om dansk musiks stilling. Og ministeren blev såmænd så overvældet af al den ros, at han måtte udbryde: jeg ved næsten ikke, hvad man kan ønske sig mere som minister ved en første behandling af et lovforslag.

Baggrunden for al denne gammen var, at Danmark med 1976-loven som det første land i verden forsøgte at samle størsteparten af lovgivningen om musik i én lov, og det er i øvrigt et initiativ, der har vakt stor interesse rundt om i verden. Jeg synes derfor, at det nye lovforslag kan være en god anledning til at se på, om der i virkeligheden har været baggrund for al den optimisme, som vi gav udtryk for i 1976.

Hvis man ser på den interesse, der har været for at bruge loven, så må man konstatere, at der har været tale om en ubetinget succes. Presset har været så stort, at man i musikrådet kun har kunnet imødekomme mellem 15 og 20 pct. af de 1.000 ansøgninger, der kommer om året.

Hvis vi ser på musiklivet som sådant, må man vel også sige, at det aldrig har været så blomstrende, som det er nu. Det bliver mere og mere almindeligt, at også folk, der ikke kommer fra det, som man i gamle dage kaldte et hjem med klaver, udtrykker sig gennem musik. Musikken er i dag blevet en uundværlig del af unge menneskers samvær, og der har aldrig før eksisteret så mange samspils- og syngegrupper både inden for den klassiske og den rytmiske del af musiklivet. For de unge og for børnene er der ingen tvivl om, at beaten og vel til en vis grad også det, man med et lidt misvisende eller misbrugt ord kalder for folkemusikken, har fjernet tidligere tiders fremmedgørelse over for det musikalske udtryk. F. eks. synes jeg da, at det er vældig spændende, at børnemusicals, børneoperaer, børneplader med uprofessionelle og musikalsk børneoptræden i det hele taget i dag bliver betragtet som noget ganske naturligt.

Det er klart, at denne meget positive udvikling ikke skyldes lovgivningen, det er så at sige noget, der ligger i tiden, men musikloven og fritidsloven hjælper med til at holde det i gang, hjælper med til at udvikle det.

I løbet af 1970'erne er antallet af musikskoler steget fra 50 til 300. En undersøgelse, som statens musikråd har foretaget, viser imidlertid, at de er geografisk skævt fordelt. Det kniber med at skaffe kvalificerede lærere. Det kniber også med at skaffe forsvarlige øvelokaler, og man har savnet regionale grundkurser for musikere og pædagoger. I øjeblikket kører man en forsøgsordning i Holstebro med meget positive erfaringer, så vidt jeg har forstået. Specielt har man dog også savnet en bedre uddannelsesmulighed inden for den rytmiske musik. Det bliver der med det nye lovforslag her, om end i beskedent omfang, forsøgt rådet bod på med 2,5 mill. kr. Spørgsmålet er, om skridtet er en smule for beskedent, og det siger jeg set i lyset af vores almene bestræbelser for at imødekomme den rytmiske musiks behov.

Et andet problem, vi forsøger at rette op på, er den utilstrækkelige turnévirkning, som visse af landsdelsorkestrene har haft. Vi vil forsøge at forbedre den økonomiske ramme og igennem loven præcisere landsdelsorkestrenes pligt til at komme mere rundt i landet og i det geografiske område, de befinder sig i.

Fru Mette Madsen var inde på en lang række detailændringer af loven, og samlet vil jeg om det godt sige, at den meget beskedne forbedring af loven, der sker i bevillingsmæssig henseende, må vi under hensyn til den enorme vækst, der sker på dette område, betragte som et af flere efterfølgende skridt til at forbedre økonomien i musiklivet.

Jeg vil godt lige til slut komplimentere ministeren for den meget pædagogiske måde, man har lavet lovforslaget på. Det kan være en stor hjælp for os under udvalgsarbejdet, at vi har helt nøje overblik over, hvad hver enkelt lille forbedring kommer til at betyde. Det er et eksempel, som godt kunne tjene til efterfølgelse for andre ministre.

Gerda Møller (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Flemming Jensen, er syg, er det blevet overladt mig at sige nogle ord om musikloven.